

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תמ"ש: 39770-11-12

בפני כבוד השופט מחמוד שדאפנה:

בעניין:

ג.ש

ע"י ב"כ עוה"ד איילת כהן

התובע

נגד

ע.ע

ע"י ב"כ עוה"ד ענבל הראל

הנתבעת

פסק דין

אקדמת מילין:

1. עסקינן בפרשה קשה עד מאוד, מצערת וכואבת, אשר גזלה מביהמ"ש זמן שיפוטי יקר וכל זאת תוך תקווה כי הקשר בין האב לבתו יתקיים בצורה תקינה וטבעית ללא מחסומים ומכשולים.
2. בין הצדדים ניטש מאבק ארוך, מצער וכואב אודות האופן בו יש לקיים את המפגשים בין הילדה לבין אביה התובע. הצדדים מנהלים תביעה זו מזה כמעט 5 שנים ולדאבון הלב עד עצם היום הזה טרם השכילו להגיע להבנות בעניין זה.
3. ביהמ"ש רואה לנכון לציין, כי במהלך הדיונים שהתנהלו בפניו, ניסה להביא את הצדדים לידי הבנות ו/או גמישות בעמדות הקוטביות שהוצגו בפניו, בתקווה שהצדדים ינסו וישכילו יחד למצוא מנגנון מתאים למינוף הקשר אולם ולמגינת הלב, ניסיון זה לא צלח.
4. עוד יש לציין ולהדגיש, כי גם לאחר הגשת הסיכומים ע"י הצדדים זימן ביהמ"ש את הצדדים למספר דיונים והציע להם מתווה, אולם שוב הצדדים התנגדו בתוקף וביקשו את הכרעתו של ביהמ"ש.

5. לתיק הוגשו מספר עצום של בקשות והודעות, יום אחר יום ובכלל זה בקשות, הודעות ותגובות שהעסיקו את ביהמ"ש וגזלו זמן שיפוטי יקר. לתיק הוגשו עד לכתיבת פס"ד זה מעל 750 מסמכים הכוללים כאמור, בקשות, הודעות, תגובות וסיכומים. הוגשו מעל 20 תסקירים של לשכת הרווחה ובתיק התקיימו 10 דיונים ארוכים וניתנו מאז פתיחתו ועד לכתיבת החלטתי זו מעל 240 החלטות.
6. צר לי לומר, כי גם ב"כ הצדדים אשר אמורים להיות זרועה הארוכה של ביהמ"ש, לא תרמו ולו מאומה לניסיונות ביהמ"ש להביא את הצדדים להסכמות אשר תייתרנה מתן הכרעה בסוגיה המורכבת ותחסוך הן לילדה והן לצדדים, טרחה, טרדה ובעיקר נזק בלתי הפיך לילדה.
7. ב"כ הצדדים, ותחת להרגיע את הרוחות, העסיקו את ביהמ"ש בבקשות, תגובות, הודעות, תגובות על תגובות, שחלקן אף הוגשו ללא אישורו של ביהמ"ש עד שביהמ"ש הפסיק ליתן החלטות אופרטיביות והסתפק בהחלטות כדוגמת "הובא לעיוני", "ראיתי" "עיינתי" וכד'. ובנוסף, ואם לא די בכך, חלק מהמסמכים שהוגשו לתיק אף הוגשו ישירות ע"י בעלי הדין בעצמם, חרף הייצוג בתיק.
8. מצאתי לציין ולהדגיש כי התארכות הדיונים בתיק, כמוהו כמו שאר התיקים שעוסקים בקטינים, קיום זמני שהות וניכור הורי, נבעה בעיקר בשל האירועים הרבים שהתרחשו במהלך שמיעת התיק ואשר בכל פעם מנעו קיום המפגשים כסדרם ופגעו בסיכויים לשיפורם. ביהמ"ש עשה מאמצים אדירים על מנת להביא את הצדדים למתווה ראוי וסביר, אולם ולדאבון הלב, מאמציו לא הניבו פרי ובשל כך קם הצורך להכריע במחלוקת שבין הצדדים.
9. הכרעה בעניינם של קטינים הינה קשה ולעיתים אף כואבת. ביהמ"ש במסגרת הדיונים שהתקיימו השקיע מאמצים אדירים, הן בהצעות והן בקיום דיונים רבים וכל זאת על מנת להגיע לתוצאה שתשרת את טובת הקטינה, תהיה צודקת וחשוב מכל ניתנת ליישום. טובת הקטינה הינו העיקרון היחיד שהתווה את דרכו של ביהמ"ש על מנת למצוא פתרון יצירתי, ובעיקר ישים. ביהמ"ש תקווה כי הצדדים יפעלו בשיתוף פעולה ובהבנה על מנת ליישם את המנגנון שקבע ביהמ"ש במסגרת פסה"ד.
10. הקושי בהכרעה נובע בעיקר בשל שתי סיבות מרכזיות, **האחת** במהלך הדיונים התקבלו עדכונים והתפתחויות אודות מערכת היחסים בין האב לבין הילדה אשר מנעו את המשך קיום זמני השהות והייתה אף תקופה שהמפגשים הופסקו לחלוטין, **והשנייה**, התעקשותם של הצדדים לאי קבלת המתווה שהציע ביהמ"ש, אשר כל מטרתו הייתה לשמור על טובתה של הקטינה ולהבטיח כי המפגשים יתקיימו באופן סדיר, עקבי ורצוף

תוך תקווה שבעתיד הקרוב אף יורחבו, יתקיימו מחוץ למרכז הקשר ובשלב יותר מאוחר יכללו לינה של הילדה אצל אביה התובע.

הצגת הדילמה:

11. האם ניתן להוציא את המפגשים בין האב לבין בתו הקטינה ממרכז הקשר ולקיימם מחוצה לו, ובאם כן, האם ניתן לקיימם ללא פיקוח והשגחה, כאשר יש לציין ולהדגיש בשלב זה כי תסקירי לשכת הרווחה ממליצים כי זמני השהות בין הקטינה לבין האב ימשיכו להתקיים במרכז הקשר. זוהי הדילמה המונחת בפני בית המשפט ואשר מצריכה את הכרעתו של ביהמ"ש. יש לציין ולהדגיש כי בתיק לא נשמעו הצדדים בעצמם, אלא הוגשו סיכומים בכתב מטעם אליהם צורפו מסמכים, הוגשו מספר רב של תסקירים וגורמי הרווחה נחקרו על התסקירים שהוגשו מטעמם.

רקע עובדתי וסקירת ההליכים הקודמים לרבות ההחלטות שניתנו:

12. בתיק זה הוגשה תביעה ע"י התובע לקביעת הסדרי ראייה בינו לבין בתו הקטינה. האם הגישה שתי תביעות, תביעת משמורת וכן תביעת מזונות קטינה כנגד האב. בנוסף לתביעות הנ"ל הוגשה תביעה לאבהות ע"י התובע, אשר במסגרתה ניתן ביום 27.1.14 פס"ד לפיו נקבע כי התובע הינו אביה של הקטינה.

13. התובעת והנתבע הכירו בשנת 2011 ותקופה קצרה לאחר ההיכרות החלו להתגורר ביחד במושב התובע יליד....., רווק (הלן: "התובע" ו/או "האב") והנתבעת, ילידת....., רווקה, אם חד הורית לבת ממערכת יחסים קודמת (להלן: "הנתבעת ו/או האם").

14. בהמשך, וכתוצאה מניהול מערכת יחסים בין הצדדים, נכנסה הנתבעת להריון והיא הודיעה לתובע על כך, אולם במהלך תקופת ההריון, הצדדים נפרדו זה מזו; לאחר מכן, בתאריך 25.8.2012 נולדה לצדדים הקטינה....., כיום כמעט בת שנתיים (להלן: "הקטינה").

15. הסכסוך בין הצדדים פרץ לאחר שנודע לאב כי האם בהריון. הצדדים כאמור נפרדו לאחר כניסתה של האם להריון, ולאחר לידת הקטינה, הנתבעת לא איפשרה לתובע לראות את בתו הקטינה ובעקבות כך הוגשה תביעה זו אשר במסגרתה עתר התובע לקביעת הסדרי ראייה בינו לבין הקטינה.

16. בין הצדדים התנהלו הליכים רבים לרבות צווי הגנה, בקשה לעיכוב יציאתה של הקטינה מהארץ. הוגשה בקשה נוספת להעברת הדיון מבימ"ש זה לבימ"ש אחר וזאת לאור מעברה של האם לדרום. הנתבעת הגישה בקשה לכבוד נשיא בית המשפט העליון להעברת הדיונים מבית המשפט לענייני משפחה בטבריה לבית המשפט בבאר שבע, ובית המשפט

העליון בהחלטתו מתאריך 17.1.2013 דחה את הבקשה להעברת מקום הדיון לבית המשפט בבאר שבע. הוגשה גם כן בקשה ע"י התובע למתן צו מניעה/עשה האוסר על הנתבעת להעתיק מקום מגוריה של הקטינה ממושב אמירים לדרום או לכל מקום רחוק ממקום מגוריו.

17. בתאריך 10.2.13 ניתנה החלטה בבקשתו של התובע למתן צו מניעה זמני האוסר על הנתבעת להעתיק את מקום מגוריה יחד עם הקטינה. ביהמ"ש נעתר לבקשתו של התובע ונתן צו מניעה זמני האוסר על האם להעביר את מקום מגוריה של הקטינה למצפה רימון. בנוסף, הורה ביהמ"ש לאם לחזור להתגורר יחד עם הקטינה במרחק של כ- 60-70 ק"מ ממקום מגורי האב במושב.....או לכל מקום אחר שיסכים עליו האב. בגדרי ההחלטה הנ"ל הוזמן תסקיר מלשכת הרווחה במועצה אזורית.....לעניין המשמורת והסדרי הראייה. עד לקבלת התסקיר קבע ביהמ"ש כי הסדרי הראייה בין התובע לבין ביתו הקטינה יתקיימו ב..... מקום מגורי הוריה של האם. נקבע כי האב יוכל לפגוש את הקטינה ביום ששי בין השעות 11:00 עד השעה 14:00.

18. המפגשים בין האב לבין הקטינה התקיימו תחילה במרכז הקשר ולאחר תקופה הוצאו ממרכז הקשר והתקיימו מחוצה לו אולם עם פיקוח, כאשר כל המפגשים בין האב לבין הקטינה היו בפיקוח של גב'..... .

19. סיבת קיום המפגשים במרכז הקשר ותחת השגחה הינה מצבו הנפשי של האב שסובל לפי חוות דעת המומחה שהוגשה, מהפרעה דו-קוטבית עם מצב פסיכוטי של פעילות יתר ונמצא במעקב פסיכיאטרי ובשל כך התעקשה האם לקיים את המפגשים אך ורק במרכז הקשר. מאידך טען האב, כי מצבו הנפשי טוב וכי הוא מאוזן ולא נשקפת סכנה לקטינה בשל מצבו.

20. התקיימו מספר דיונים בפני ביהמ"ש, כאשר המחלוקת העיקרית בין הצדדים בהתחלה הייתה האם ניתן לקיים את המפגשים בין האב לבין הקטינה ללא פיקוח והשגחה, ובשלב יותר מאוחר ולאחר שהמפגשים הוחזרו למרכז הקשר, האם בכלל ניתן להוציא את המפגשים ממרכז הקשר.

21. לאחר קיום מס' דיונים ולאחר קבלת תסקירים וכן חוות דעת מומחה פסיכיאטרי וקבלת עמדת גב'..... שפיקחה והשגיחה על המפגשים מחוץ למרכז הקשר, היה על ביהמ"ש להכריע בסוגיית קיום המפגשים בין האב לבין הקטינה מחוץ למרכז הקשר ללא פיקוח. האב טען, כי יש לקיימם ללא כל השגחה ופיקוח ומאידך טענה האם, כי יש להמשיך עם המפגשים בפיקוח.

22. בתאריך 13.7.14 ניתנה החלטה ע"י ביהמ"ש לפיה נקבע, ועל אף שתסקירי הרווחה לא המליצו על קיום המפגשים ללא פיקוח והשגחה, כי ניתן לקיימם ללא השגחה. למען שלמות התמונה מצאתי לצטט את קביעתי בהחלטה הנ"ל:

"בנסיבות העניין אני קובע את ההוראות שיפורטו להלן:

- אני קובע כי מעתה המפגשים בין האב לבין הקטינה יתקיימו ללא כל ליווי, פיקוח והשגחה.
- אני מורה על הרחבת הסדרי הראייה ל- 4 שעות לכל מפגש שמתקיימים כיום בין האב לבין הקטינה. ככל שהאב יעבור להתגורר ל יוכל לקחת את הקטינה למקום מגוריו החדש.
- מורה לשכת הרווחה להגיש תסקיר משלים עד לא יאחר מיום 16/9/14. במסגרת התסקיר מבוקש לבדוק אפשרות הרחבת הסדרי הראייה לרבות אפשרות לינה וזאת לנוכח מעברו המתוכנן של האב ליוקנעם.
- מחייב את האב והאם להיות בקשר טיפולי קבוע במסגרת לשכת הרווחה ככל שידרשו לכך.
- מחייב את האב והאם לקבל כל הדרכה הורית ככל שיתבקשו ע"י לשכת הרווחה."

23. המפגשים בין האב ובין הקטינה התחילו להתקיים בהתאם למתווה שנקבע בהחלטתי הנ"ל. התקיימו 14 מפגשים. האב אף לקח את הילדה למפגש אחד לביתו ובילו את המפגש בביתו בשעות שקבעתי בהחלטה. האב אף הציג לביהמ"ש סרטון שתיעד את המפגש בינו לבין הקטינה בבית וביהמ"ש צפה בסרטון זה.

24. ביום 29.10.14 הגישה האם במסגרת תיק ה"ט בקשה לצו הגנה במסגרתה טענה כי הקטינה סיפרה לה שהאב נגע בגופה וכן במקומות אינטימיים. הדברים, לטענת האם נמסרו, הן לה והן להוריה וכן לגננת שמטפלת בקטינה בגן בו היא לומדת. לתיק הוגש גם כן מכתב מטעם מנהלת הגן בו לומדת הקטינה ואשר במסגרתו היא מתארת את השיחה שהתנהלה בינה לבין הקטינה. במסגרת המכתב כתבה מנהלת הגן כדלקמן :

"היא אמרה שאבא עושה לה דברים לא נעימים, הקטינה נשאלה מה לא נעים והיא ענתה בהצבעה על איבר המין שלה ועל פי הטבעת, הקטינה חזרה על הדברים פעמיים, שאלתי על מה אבא נוגע היא ענתה לי "עם הבולבול" היה ברור שאמרה שאבא נוגע לה באיזוריה האנטימיים עם איבר מינו ונותרתי פעורת פה".

25. לתיק הוגש תסקיר מטעם לשכת הרווחה מיום 9.3.2015 לפיו ממליצים כי המפגשים בין האב לבין הקטינה ימשיכו להתקיים במרכז הקשר. במסגרת הדיונים שהתנהלו בתיק צו ההגנה נחקרה אף מנהלת הגן והעידה על הדברים ששמעה מהקטינה. לא מצאתי

במסגרת פס"ד זה להתייחס לכל הטענות שהועלו ע"י שני הצדדים במסגרת צו ההגנה, אולם מצאתי לציין כי לאור ההמלצות שבתסקיר לשכת הרווחה מיום 9.3.2015 ובהסכמת הצדדים ובאי כוחם, קבעתי כי הסדרי הראיה בין הקטינה לבין אביה, ימשיכו להתקיים במרכז הקשר בהתאם להמלצות לשכת הרווחה וכן היחידה לשלום הילד.

26. באשר להתנהגות המיוחסת לאב והחשד לפגיעה מינית, ראשית, בדיווח שהוגש לתיק לא צוין כי יש למנוע מהאב קיום הסדרי ראיה עם הילדה. כל הגורמים המעורבים תמימי דעים היום כי זמני השהות בין האב לבין הילדה צריכים להמשיך ולהתקיים במרכז הקשר. עוד יש לציין ולהדגיש, כי רוב התלונות שהוגשו כנגד האב נסגרו ולא הובילו כלל וכלל להגשת כתב אישום בגין ההאשמות שהופנו נגדו. יחד עם זאת, יש לומר כי מצבו הרפואי הנפשי של האב עלה שוב בכל התסקירים העדכניים שהוגשו ומהם עלה כי מצבו של האב אינו יציב.

27. במסגרת התסקיר הנ"ל שהוגש המליצה לשכת הרווחה לשני הצדדים לשתף פעולה ולעבור תהליך הערכה וטיפול. עוד נמסר, כי האב מסרב לשתף פעולה בתהליך ההערכה. מהיחידה לשלום הילד אף נמסר כי על שני ההורים לשתף פעולה. לאחר ששני ההורים החלו לשתף פעולה נמסר תסקיר ע"י היחידה לשלום הילד אשר שב והמליץ כי המפגשים בין האב לבין הקטינה ימשיכו להתקיים במרכז הקשר.

28. בשלב זה המפגשים המשיכו להתקיים במרכז הקשר בהתאם להמלצות אנשי המקצוע של לשכת הרווחה, כאשר גם הוריו של האב החלו להשתתף במפגשים במרכז הקשר בהתאם להחלטה שניתנה ע"י ביהמ"ש ביום 8.7.15. יש לציין, כי רוב התסקירים קבעו כי המפגשים בין האב לקטינה מתקיימים ברוח טובה והמפגשים חיוביים, אולם יחד עם זאת ההמלצה הייתה חד משמעית לפיה המפגשים ימשיכו להתקיים במרכז הקשר.

29. המפגשים כאמור המשיכו להתקיים במרכז הקשר ונתקבלו דיווחים הן ממרכז הקשר והן מלשכת הרווחה והמרכז לשלום הילד. התקיימו מספר דיונים ואף הוחלט כי הצדדים יגישו סיכומים על מנת שיינתן פס"ד. ביהמ"ש ראה לנכון לקיים דיונים נוספים לאחר שהוגשו סיכומים וזאת תוך תקווה כי יוכל להביא את הצדדים להסכמות אשר תייתרנה הכרעה בתיק. ביהמ"ש כאמור הציע לצדדים מתווה לסיום התיק אולם הצדדים לא קיבלו את ההצעה ודרשו ליתן פס"ד.

30. לאחר שראה ביהמ"ש כי טרם הגיע הזמן להכריע בתיק וליתן פס"ד אשר מסיים את ההליכים, ניתנה החלטה ביום 12.2.17 אשר במסגרתה קבע כי בשלב זה ימשיכו האב והקטינה לקיים את המפגשים במרכז הקשר, אולם ניתנה הוראה ללשכת הרווחה ליתן תסקיר משלים אשר ימליץ על הוצאת המפגשים ממרכז הקשר. במסגרת ההחלטה שניתנה קבע ביהמ"ש כדלקמן:

"אני סבור כי יש להותיר קיום זמני השהות במרכז הקשר וביחידה לשלום הילד, אולם לתקופה מוגבלת תוך מתן הוראות לשכת הרווחה ולצדדים כדלקמן:

- המשך קיום זמני השהות בין האב לילדה במרכז הקשר לתקופה של 60 יום.
- לשכת הרווחה תבנה תכנית אשר תמליץ על הוצאות המפגשים מחוץ למרכז הקשר לצורך כך יוגש תסקיר משלים מטעם לשכת הרווחה.
- התסקיר המשלים שיכלול את התכנית יוגש בתום ה- 60 בכפוף לקיום המפגשים כסדרם ובמלואם.
- ככל שלשכת הרווחה תמליץ על הוצאות המפגשים מחוץ למרכז הקשר, תבחן באם ניתן לבצעם ללא פיקוח, ליווי והשגחה.
- מחייב את האב והאם לקיים אינטראקציה תקינה וקבועה בעניין המועדים לקיום המפגשים במרכז הקשר ובהתאמה אני מחייבם לקיים את זמני השהות כסדרם ובמלואם ועליהם לקיים את הוראות לשכת הרווחה ומרכז הקשר.
- אני מחייב את האם לעבור טיפול פרטני כפי שמומלץ בחוות הדעת הפסיכו דיאגנוסטי שהוגשה בעניינה.
- מחייב את האם להמשיך בקבלת טיפול דיאדי.
- מחייב את האב לעבור טיפול רגשי אינדיווידואלי.
- מחייב את האב להמשיך בטיפול הדיאדי ביחידה לשלום הילד.
- מחייב את האב להמציא לעיון ביהמ"ש בלבד את מלוא תיקו הרפואי וכן מלוא החומר הרפואי שהוגש לחברת הביטוח ממנה מקבל קצבה חודשית היום בגין מצבו. החומר הרפואי יוגש תוך 30 יום מהיום.
- מחייב את שני הצדדים לעבור טיפול והדרכה הורית במסגרת לשכת הרווחה.
- לשכת הרווחה מתבקשת להגיש בתוך תום ה- 60 יום מהיום ועד לא יאוחר מיום 20/4/17 תסקיר משלים אודות המפגשים במרכז הקשר לרבות הצעת תכנית כאמור לעיל.
- לאחר קבלת החומר הרפואי של האב וכן קבלת התסקיר המשלים, ישקול ביהמ"ש באם לקיים דיון נוסף, מתן החלטה משלימה או מתן פס"ד סופי בתיק".

31. לאחר מכן ובהתאם להחלטתי, ניתן תסקיר משלים מטעם לשכת הרווחה לאחר שהתקיימה ועדה לתכנון וטיפול. התסקיר מיום 11.5.17 קבע כדלקמן:

"המלצות הוועדה לתכנון טיפול:

- א. המשך טיפול ל- + הדרכת הורים לבריה"נ לילד, לנוער ולגיל הרך רמב"ם.
- ב. המשך טיפול רגשי איניבידואלי לאם במסגרת עמותת "....."
- ג. המשך מעקב פסיכיאטרי לאב וטיפול רגשי איניבידואלי אצל ד"ר
- ד. הוצאת המפגשים בין האב ל-.... ממרכז הקשר באופן הדרגתי.

.....

יש לסייג את המלצתנו להרחבת המפגשים בין האב לקטינה בכך שלא יימצא במסמכים הרפואיים אשר נמסרו לביהמ"ש אודות האב, כי קיים סיכון כלשהו מצד האב כלפי הילדה."

32. ההמלצות הועברו לידי הצדדים לצורך קבלת עמדתם ושני הצדדים הביעו התנגדות להמלצות הוועדה. התקיים דיון אחרון בתיק ביום 19.7.17 במסגרתו שוב ניסה ביהמ"ש להביא את הצדדים להסכמות, אולם שוב, ולדאבון הלב, לא ניתן היה לגשר על הפערים בין הצדדים.

33. עתה ומשכל ניסיונות ביהמ"ש, להביא את הצדדים לקבלת המתווה שהוצע, שאינו שונה מהמלצות התסקיר, לא צלחו, יש ליתן הכרעה בתיק.

טענות התובע:

34. התובע טוען, כי נקודת הפתיחה הינה החלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14 אשר קבעה כי המפגשים בין האב לבין הקטינה יתקיימו מחוץ למרכז הקשר ללא כל ליווי ופיקוח. לטענת התובע, החלטת ביהמ"ש ניתנה לאחר שביהמ"ש סקר את כל חוות הדעת, התסקירים, חוות דעת מומחה וכן התרשמותו מהצדדים.

35. התובע טוען, כי כל התסקירים ללא יוצא מן הכלל מצביעים כי המפגשים בין האב לבין הקטינה מתקיימים בצורה טובה ותקינה ואין כל חשש כי האב יסכן את הקטינה. האב

מוסיף וטוען, כי האם עושה שימוש פסול ומניפולטיבי בהליכים משפטיים בכדי להרחיק את האב מהקטינה.

36. לשיתנו, גם חוות הדעת שהוגשו בכל מה שקשור למצבו הנפשי במיוחד חוות דעת ד"ר שמונה ע"י ביהמ"ש קבע, כי אין מסוכנות חריגה באישיותו של האב. גם ד"ר שמטפל באב מזה תקופה ארוכה הגיע לאותה מסקנה.

37. התובע טוען, כי הוא היה כבר במרכז קשר, סיים שם פרק ארוך, שיתף פעולה ככל שנדרש ממנו ועל כן אין עוד כל צורך להמשיך את המפגשים במרכז הקשר ויש לקיימם מחוץ למרכז הקשר בסביבה נוחה ומתאימה.

38. עוד טוען התובע, כי הנתבעת ממשיכה בסורה ומערימה קשיים בכל מה שקשור לפגישות בינו לבין ביתו הקטינה. התובע טוען, כי אין למנוע ממנו קיום מפגשים עם הקטינה והגיע העת להפסיק את המפגשים במרכז הקשר ויש לאפשר לו קיום המפגשים ללא ליווי וללא פיקוח וזאת בעיקר לנוכח חוות דעתו של המומחה וכן לאחר חקירתם של העו"ס והמלווה ההורית שהשגיחה על המפגשים וכן לאור העובדה כי כל התלונות שהוגשו נגדו בעניין הפגיעה המינית נסגרו ולא הוגש כתב אישום נגדו.

39. האב טוען, כי אין עוד מקום להמשיך את זמני השהות בינו לבין הקטינה במרכז הקשר, סביבה שאינה טבעית כלל וכי מפגשים במרכז הקשר מונעים ממנו את היכולת ליצור קשר אמתי עם בתו הקטינה. האב מפנה בסיכומיו להחלטת ביהמ"ש העליון בבע"מ 533/15 אשר במסגרתה נקבע, כי אין להנציח מפגשים במרכז הקשר וכי פיקוח אף עלול לגרום להשלכות לא חיוביות על הקטין.

40. יש לציין, כי בקשתו האחרונה של האב בתיק הייתה לקיים שיחות טלפונית עם בתו הקטינה ובעניין זה אף ניתן תסקיר מטעם לשכת הרווחה מיום 17.9.17 אשר ממליץ על קיום שיחות טלפוניות בין האב לבין הקטינה וממליץ על מועדים ושעות לקיום שיחות אלו.

טענות הנתבעת:

41. הנתבעת טוענת בראשית סיכומיה כי ביום 24.1.16 התקיימה ועדה יחד עם נציגי הרווחה ונציגי שלום הילד ובה הוחלט באופן חד משמעי, כי הסדרי הראייה בין האב לבין הקטינה ימשיכו להתקיים אך ורק במרכז הקשר ואך ורק ביחידה לשלום הילד. לטענתה, המלצה

זו ניתנה פעם אחר פעם ע"י הגוף שהוסמך לכך והיא ההמלצה היחידה הרלוונטית ולא תסקירים או חוות דעת ישנים שהוגשו לתיק.

42. טוענת הנתבעת, כי אין לקבל את טענת האב לפיה מאחר ולא הוכח כי הוא פגע מינית בקטינה יש להוציא את המפגשים ממרכז הקשר. לטענתה, יש לה ולגורמי הרווחה טענות רבות נוספות כלפיו לרבות חוסר גבולות, חוסר יכולת לראות את צרכי הקטינה וטובתה ומעל לכל מחלת הנפש, אשר אינה מאפשרת לו להיות במחיצת אנשים ולעבוד.

43. לטענת הנתבעת, האב עבר התקף פסיכוטי לפני מס' שנים שהוגדר כחריף, אושפז בכפייה וטופל במתכונת סגורה לתקופה של 4 חודשים. מאז האירוע ועד היום, נמצא האב בטיפול ומעקב פסיכיאטרי. לטענתה, התובע מקבל קצבת אובדן כושר עבודה של 100% מביטוח פרטי מאז ההתקף ועד היום.

44. לשיטתה, גם חוות דעת המומחה שהתמנה ע"י ביהמ"ש ד"ר קובעת באופן מפורש, כי האב סובל מהפרעה נפשית שנקראת "דו קוטביות" המתאפיינת בין השאר, בקשיים בקשרים בין אישיים, התנהגות שאינה מותאמת לחוקי החברה ותוקפנות וכן מציין המומחה כי האב סובל מדיכאון.

45. הנתבעת לא משלימה עם קביעת המומחה ד"ר שקבע, כי האב אחראי ואין בהפרעה הנפשית ממנו הוא סובל לסכן את הילדה. לטענתה, המומחה ד"ר לא צפה באב במפגש בינו לבין הקטינה ולא ערך לאב מבחני מסוגלות הורית ולא מבחן מסוכנות. לטענתה, המומחה גם לא ענה בצורה מספקת על שאלות ההבהרה שנשלחו ע"י.

46. לשיטתה, יש להיצמד להמלצת המרכז לשלום הילד אשר קבע, כי יש להמשיך את המפגשים במרכז הקשר. עוד ציינה הנתבעת, כי לפי הדיווחים האב לא משתף פעולה והפסיק לקבל כל הדרכה. הנתבעת מסתמכת בעיקר על המלצות התסקיר מיום 14.1.15 אשר מוכיח, כי התנהגות האב אינה ראויה וכי גם במפגשים שהתקיימו עם הקטינה הוא הושיב את הקטינה בצורה לא טובה וכי הילדה לא חשה בנוח מהצורה בה האב הושיב אותה. הנתבעת מתייחסת גם לאמור בתסקיר בעניין הצורה בה אחז האב את הקטינה והצורה בה הוא משחק עם הקטינה.

47. הנתבעת התייחסה לתסקירים שהוגשו, בעיקר אלו שהוגשו לאחר האירוע הנטען, כי האב פגע מינית בקטינה, ולשיטתה כולם ממליצים כי זמני השהות בין האב לבין הקטינה ימשיכו להתקיים במרכז קשר. הנתבעת מתייחסת לתסקירים מיום 9.3.15, 12.7.15, 13.7.15 ו- 11.8.15 אשר כולם ממליצים כי יש ליתן פס"ד בהתאם להמלצה, קרי, המפגשים ימשיכו להתקיים במרכז קשר.

48. הנתבעת מתנגדת להרחבת הסדרי הראייה ומתעקשת כי קיום המפגשים עם הקטינה יתקיים אך ורק בפיקוח ובליוי של הגורמים המטפלים. הנתבעת מאוד חוששת מהתנהגותו של התובע וממצבו ולטענתה התרחשו בעבר מספר אירועים אשר מגבירים את החשש שלה שמא קיום המפגשים בין האב לבין הקטינה ללא פיקוח והשגחה עלולים לסכן אותה. היא טענה בדיון בפני ביהמ"ש שהתקיים ביום 23.3.14 כי התובע מתנהג כמו ילד בן 4 וכי הוא מביא לקטינה דברים מסוכנים כמו אגוזים ושקדים, אוכל שאינו מתאים לילדה בגילה ומעמיד אותה בפני סכנה.

49. האם טוענת, כי האב חייב לעבור טיפול והדרכה הורית על מנת שניתן יהיה להרחיב את הסדרי הראייה. האם טוענת, כי היא משתפת פעולה עם הגורמים המטפלים ואין לה התנגדות לקיום המפגשים רק ששוב ולאור האירועים שהתרחשו בעת המפגשים בין האב לבין הקטינה ולאור מצבו של האב וכן לאור האירוע הנטען של התקיפה והתנהגות הילדה, מתנגדת לקיום המפגשים מחוץ למרכז הקשר.

50. הנתבעת טוענת, כי יש להתעלם מהחלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14 אשר הורתה על קיום המפגשים מחוץ למרכז הקשר ללא כל פיקוח וליוי. לטענתה, ההחלטה ניתנה לפני מס' שנים והיא ניתנה לפני שהמרכז לשלום הילד צפה במפגשים בין האב לקטינה ולפני שנערכו האבחונים לצדדים. הנתבעת טוענת, כי החלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14 לא תוכל לעמוד כיום, נוכח ההמלצות השונות בתכלית ונוכח החומר שהצטבר בתיק.

תסקירי לשכת הרווחה:

51. בתאריך 24.7.13 הוגש התסקיר הראשון בתיק, אשר סקר את הרקע של הסכסוך וכן את המצב עד למועד הגשת התסקיר. בתסקיר נאמר, כי האם מתגוררת ב יחד עם הוריה ומגדלת את ביתה בת ה- 9 וכן את הקטינה נשוא תביעה זו. העו"ס דיווחה, כי הסדרי הראייה בין האב לבין בתו הקטינה מתקיימים בימי שישי למשך 3 שעות בצורה סדירה ובמהלך המפגש האם נשארת לצורך השגחה על הקטינה וזאת לאור חששה הכבד שמא האב לא יוכל לשמור עליה ואינו מספיק אחראי לשמור עליה. עוד נמסר בתסקיר, כי האם מסרבת לכל הסדר בו הקטינה תימסר לידי האב ללא כל השגחה.

52. האב מצדו טען בפני הגורמים המטפלים, כי הוא אינו מרוצה מהסדר זה וביקש לקבל את הקטינה לעוד מספר שעות בשבוע ללא השגחה. לשכת הרווחה בתסקירה המליצה להורי הקטינה לפנות למרכז קשר ב לצורך קיום המפגשים עם הקטינה ללא נוכחות האם ובפיקוח של עו"ס מוסמכת. המפגשים במרכז הקשר יהיו בנוסף למפגש שמתקיים בין האב לבין הקטינה בימי שישי.

53. יש לציין ולהדגיש שוב, כפי שנאמר ברקע העובדתי לעיל, כי קיום המפגשים בין האב לבין הקטינה במתכונת הנוכחית ותחת פיקוח והשגחה נעשו בעיקר בשל העובדה, כי האב עבר משבר נפשי לפני כ- 4 שנים ואף עודו במעקב וטיפול קבוע במרפאה. מצבו הנפשי של האב

לא היה ברור עד לתקופה האחרונה ובשל כך היה קושי להרחיב את הסדרי הראייה ולא הייתה הערכה מקצועית שתגדיר את מצבו הנפשי של האב.

54. לפי דיווח לשכת הרווחה מתחילת חודש אוגוסט 2013, התחיל האב לפגוש את בתו הקטינה במרכז הקשר ב....., כאשר שוב האם מתלווה למפגשים אלו. בנוסף המשיכו המפגשים הקבועים בין האב לבין בתו הקטינה בימי שישי כאשר גם למפגשים אלו המשיכה להתלוות האם.

55. לתיק הוגש דיווח נוסף מהמחלקה לשירותי רווחה במועצה המקומית מיום 26.1.14 אשר במסגרתו דווח כי המפגשים מתקיימים כסדרם ובישיבה שנערכה במרכז הקשר מיום 12.1.14 הוחלט, כי יש למצוא מלווה שתלווה לאב במפגשים עם הקטינה וכי המפגשים יהיו שעתיים פעמיים בשבוע. מפגשים אלו יהיו על מלווה מתאימה אשר לאחר שיתקיימו 12 מפגשים תיתן המלצתה ללשכת הרווחה. האב הסכים להמלצה כחלק מתהליך שבסופו יוכל לראות את הקטינה ללא מלווים. סוכס, כי המפגשים במרכז הקשר ייפסקו מיד עם תחילת המפגשים יחד עם המלווה.

56. בתאריך 9.2.14 התקבל דיווח נוסף מלשכת הרווחה לפיו המפגשים במרכז הקשר מופסקים וכי התחילו כבר מפגשים בליווי המלווה גב' מאז התחילו להתקיים שני מפגשים בשבוע שעתיים לכל מפגש כאשר המלווה מפקחת על מפגשים אלו וכן התקיים מפגש נוסף ביום שנקבע לאב כיום של הדרכה הורית.

57. לתיק התקבל דיווח נוסף מיום 15.7.14 במסגרתו דווח, כי התקיימה ועדת תסקירים ברווחה ביום 15.7.17 אשר מטרתה הייתה ביצוע החלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14, אשר כאמור קבעה כי המפגשים יתקיימו מחוץ למרכז הקשר ללא פיקוח והשגחה. נקבע, כי על הצדדים לעבור הדרכה הורית וכי יערך ביקור בביתו החדש של האב ב על מנת להתארגן לקראת השהייה של הקטינה בבית האב. בפועל התקיימו 14 מפגשים בין האב לבין הקטינה מחוץ למרכז הקשר והאב אף אירח את הקטינה בביתו ב

58. ביום 16.9.14 התקבל תסקיר נוסף, שיש לציין כי תסקיר זה הוגש לאחר הגשת התלונה כנגד האב בדבר פגיעה מינית בקטינה, אשר המליץ, כי זמני השהות ימשיכו להתקיים בהתאם להחלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14.

59. ביום 29.10.17 הגישה האם בקשה למתן צו הגנה בטענה, כי האב פגע מינית בקטינה. לבקשה צורף סרטון של הילדה בו מתארת הילדה את מה שנטען כי אביה עשה לה. ביהמ"ש מיד הורה על הפסקת זמני השהות שנקבעו בהחלטת ביהמ"ש מיום 13.7.14.

60. ביום 4.11.2014 התקבל תסקיר אשר במסגרתו נמסר, כי הוחלט להעביר את כל המשפחה לאבחון וטיפול ביחידה לשלום הילד דרך שירות ונוער ובאישור עו"ס לחוק נוער. עפ"י

התסקיר מדיווח של מרכז הילד נמסר, כי האב אינו משתף פעולה. העו"ס ביקשה אף לחייב את האב בשיתוף פעולה. לתסקיר צורף גם מכתב מטעם המועצה האזורית המיועד לשכת הרווחה ב השורה התחתונה מהתסקיר ומהמכתב שנשלח הינה הקביעה, כי הקטינה הינה ילדה בסיכון.

61. ביום 25.11.14 הוגש עוד תסקיר אשר המליץ, לאחר התייעצות עם עו"ס לחוק הנוער ובהתאם להמלצת היחידה לשלום הילד כי, אין מנוס אלא להחזיר את המפגשים למרכז הקשר.

62. יש לציין, כי במסגרת הבקשה לצו הגנה שהוגשה, ניתנה החלטה בדבר הפסקת המפגשים לאור טענות האם. כמו כן, הביא ביהמ"ש את הצדדים להסכמה לפיה המפגשים יחודשו במרכז הקשר עד לסיום החקירה וקבלת תיק החקירה מיחידת המשטרה החוקרת.

63. ביום 12.3.17 הוגש תסקיר נוסף מטעם לשכת הרווחה אשר המליץ, כדלקמן :

- טיפול דיאדי והוריה בשילוב עם הדרכת הורים
- אבחון פסיכו-דיאגנוסטי לשני ההורים, וזאת על מנת ללמוד לעומק את אישיותם, עולמם הפנימי והשפעתו על תפקודם כהורים ל-
- ממליצים להמשיך את מסגרת הפגישות עם אביה במרכז הקשר.

64. תסקיר נוסף מיום 28.5.15 המליץ להכניס את הורי האב למפגשים במרכז הקשר ולאור ההמלצה, ניתנה ע"י ביהמ"ש החלטה לפיה גם הורי האב יכולים להשתתף במפגשים.

65. ביום 7.7.15 ניתן דיווח קצר אודות המפגשים שמתקיימים במרכז הקשר ובמסגרתו דווח, כי המפגשים עוברים בצורה טובה, הקטינה משתפת את האב במשחק ובשיחות ויש אינטראקציה טובה ביניהם.

66. ביום 11.8.15 הוגש תסקיר מקיף מטעם לשכת הרווחה, אשר סקר את השתלשלות האירועים ובמסגרתו ניתנו ההמלצות, כדלקמן :

- מתן תוקף פס"ד להמלצות היחידה לשלום הילד לפיה המפגשים בין האב לקטינה ימשיכו להתקיים במרכז הקשר.
- המשך טיפול דיאדי ל-..... והוריה הכולל הדרכת הורים ביחידה לשלום הילד.
- מומלץ כי שני ההורים ייעזרו בטיפול פסיכולוגי עבור עצמם על מנת לסייע להם בעיבוד תכנים הקשורים לעולמם הפנימי כך שיקל העומס הרגשי על

עוד הומלץ לשלב את הוריו של האב במפגשים במרכז הקשר.

67. ביום 6.7.16 הוגש תסקיר נוסף, אשר לא היו בו המלצות חדשות ובמסגרתו ניתן דיווח אודות המפגשים.

68. התסקיר הרלוונטי האחרון שהוגש ואשר יש בו גם התייחסות להוראת ביהמ"ש בדבר אפשרות הוצאת המפגשים מחוץ למרכז הקשר הינו מיום 11.5.17. תסקיר זה שצוטט לעיל קובע, כי יש להוציא את המפגשים ממרכז הקשר באופן הדרגתי.

עמדת המלווה גב' :

69. המלווה גב' התייצבה לדיון שהתקיים ביום 23.3.14 והעידה, כי מלווה את האב מאז 6.2.14 והייתה נוכחת עם האב ב- 12 מפגשים יחד עם הקטינה שהתקיימו מחוץ למרכז הקשר. בעדותה תיארה המלווה את האב כדואג לילדה, מאוד קרוב ודואג שלא יקרה לה משהו. המלווה תיארה כי גם הקטינה משתפת פעולה ואף ציינה כי: **" בפני עצמו, אני רואה שהמפגש חיובי, נראה בסדר, אני שואלת את עצמי מה אני עושה שם. אין התנהגות שהילדה מנסה להתרחק מהאב, דווקא ההיפך" (ההדגשה לא במקור).**

70. לשאלת ביהמ"ש האם האב מסוכן ענתה המלווה **" אני עונה ואומרת שאני חושבת שהוא לא מסוכן לילדה. יש בעיה תקשורת בין האב לאם, היא מבקשת ממנו לעשות דברים והוא מתעלם".** גם לשאלה דומה שהופנתה אליה מטעם ב"כ הנתבעת באשר לאפשרות של קיום מפגשים ללא מלווה ענתה המלווה **"השעתיים שהוא מלווה איתה הם תקינות לגמרי". (ההדגשה לא במקור).**

חוות דעת המומחה :

71. לתיק הוגשה חוות דעת מטעם המומחה, שמונה ע"י ביהמ"ש בהסכמת הצדדים ד"ר מומחה לפסיכיאטריה. בחוות דעתו קבע המומחה כי: **"מהבחינה הפסיכיאטרית- כיום, יותר משלוש שנים אחרי ההתקף הפסיכוטי, העובדות -ש..... מודע למצבו, הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי קבוע ומשתף פעולה עם הפסיכיאטר המטפל, מביאות למסקנה שהוא אחראי ואין בהפרעה הנפשית לסכן את הילדה".** עוד הוסיף המומחה כי: **"לפיכך, אני בדעה שאין מסוכנות חריגה באישיותו או מצבו של כלפי הילדה". (ההדגשה לא במקור).**

72. כן הוגש לתיק גם חומר רפואי של ד"ר אשר מלווה את האב במעקב ממושך. גם ד"ר במסגרת רוב המסמכים שהוגשו מטעמו מציין, כי מצבו של האב יציב וכי מאז ההתקף והמשבר שאירע לו לפני מספר שנים לא נצפו כלל סימנים של סיכון עצמי או לזולת.

73. לתיק הוגש גם תיקו הרפואי של האב בחברת הביטוח. המסמכים הוגשו כמסמכים חסויים אולם אומר, כי מעיון במסמכים לא עולה כי קיימת סכנה כלשהי כלפי הקטינה, נהפוך הוא, מהמסמכים שצורפו עולה, כי חלה הטבה במצבו של האב אולם עדיין הוא צריך מעקב רפואי פסיכיאטרי.

74. יש לציין ולהדגיש, כי התקבלו שני אבחונים דיאגנוסטיים של האב והאם שהוגשו לעיונו של ביהמ"ש בלבד. יש לציין כי לכל אחד מהצדדים יש את חוות הדעת שלו בלבד ואינו מודע למה שנכתב בחוות הדעת של האחר. מעיון בשתי חוות הדעת עולה באופן ברור, כי שני ההורים צריכים טיפול ולא רק האב. יש צורך בטיפול ובפיקוח וזאת על מנת לנסות ולהביא את הצדדים להפנמה ולהבנה כי יש לאפשר קיום המפגשים בצורה סבירה ורציפה וכל זאת בכדי למנוע נזקים לקטינה.

עמדת אנשי המקצוע של לשכת הרווחה:

העו"ס גב'.....:

75. העו"ס גב' שמטפלת בעניינם של הצדדים בלשכת הרווחה העידה בפני ביהמ"ש בדיון שנערך ביום 30.4.14. העו"ס ציינה, כי שני ההורים חייבים לעבור הדרכה הורית, דבר שלא נעשה ע"י הצדדים. עוד הוסיפה העו"ס כי לדעתה האם מודאגת וכי היא מאוד חרדה מקיום המפגשים ללא נוכחותה במפגשים אלו.

76. עוד ציינה, כי הבעיה היא באמת ברגשות של האימא. שוב ודווקא לשאלת ב"כ הנתבעת האם האב יוכל לפגוש את הילדה ללא ליווי והדרכה השיבה העו"ס כדלקמן: **"אם את שואלת אותי היום, מבחינת האבא הוא מתפקד מאוד יפה והטיפול עם עדנה קשת הוא מתקשר מאוד יפה. האימא רואה אסון שהאבא יקח את הילדה, היא חרדה, היא רואה אסון לשחרר את הילדה"** (ההדגשה לא במקור).

77. חשוב לציין, כי לשאלת ביהמ"ש למה לא לבטל את הליווי ולמה המפגשים צריכים להיות בפיקוח, ענתה העו"ס כי מקום מגורי האב, רחוקה מ כשעה וחצי, קרי הסיבה אינה קשורה באב עצמו אלא במרחק במקום מגוריו של האב.

העו"ס לסדרי דין גב'.....:

78. העו"ס גב' נחקרה התייצבה לדיון שהתקיים ביום 27.11.16 והתייחסה למפגשים שמתקיימים במרכז הקשר, כאשר ההמלצה שלה הייתה כי יש להמשיך את המפגשים במרכז הקשר. עוד הוסיפה העו"ס, כי האם מתקשה לגלות גמישות כל פעם שעולה עניין שינוי זמני השהות.

79. העו"ס תיארה כי המפגשים מתקיימים בצורה רגילה וללא בעיות והם תקינים. לעניין המפגשים היא הוסיפה, שכל ההמלצות של הגורמים המקצועיים הינה להמשיך את המפגשים במרכז קשר. העו"ס חזרה על אותם המלצות שניתנו ע"י היחידה לשלום הילד והועדה לתכנון וטיפול.

המסגרת הנורמטיבית:

האם חייב ביהמ"ש לאמץ את חוות דעת המומחה:

80. ביהמ"ש אינו חייב לאמץ את חוות דעת המומחה. חוות דעתו של המומחה הינה כלי עזר אשר באמצעותו ביהמ"ש נעזר ומקבל מידע לצורך הכרעה במחלוקת הניצבת בפניו. בסופו של יום ההכרעה הסופית הינה בידיו של ביהמ"ש, אולם יחד עם זאת וחרף האמור לעיל, ביהמ"ש לא יטה בדרך כלל לסטות מחוות דעת אובייקטיבית של מומחה אלא אם קיימים שיקולים כבדי משקל לעשות כן. נקבע בהלכה הפסוקה (בע"מ 27/06 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, מיום 1.5.06)):

"הגם שככלל, מטבע הדברים, יינתן במסגרת הבחינה השיפוטית משקל רב ביותר לעמדתם של מומחים מקצועיים, הרי ההכרעה השיפוטית מתחת ידו של השופט היא יוצאת, לא מתחת ידו של המומחה המקצועי. ככלל תחום בו מתבקשת קבלת חוות דעת מומחה, אין בית המשפט משמש "חותמת גומי" לעמדת המומחה המקצועי, אין הוא רואה בה עובדה מוגמרת אלא המלצה אשר ככלל יש ליתן לה משקל רב ביותר, אך לא מכריע. האחריות בקבלת ההכרעה מוטלת אפוא כולה על כתפי בית המשפט ואין הוא חולק בנטל האחריות עם כל מומחה או מומחים מקצועיים, יהיו אלה רבים ככל שיהיו. לפיכך, משהונחה בפני בית המשפט חוות דעת מומחה, וגם אם תהא זו נחרצת, ברורה וחד משמעית, אין בית המשפט פטור מהפעלת שיקול דעת שיפוטי עצמאי בגיבוש הכרעתו. אכן, בתחום רגיש, עדין ומורכב זה נדרש בית המשפט לגבש הכרעה עצמאית, תוך שהוא נעזר בחוות דעת הגורמים המקצועיים שמונו על ידי בית המשפט, בראיות נוספות אשר הובאו בפניו ואשר את המשקל שיש ליתן להן הוא בוחן, באמות המידה שהתווה המחוקק, בפסיקת בתי המשפט, ואולי יותר מכל – תוך שהוא מדריך עצמו בניסיון החיים, בשכל ישר, ברגישות ובהבנה למצבו המורכב של כל אחד מן המעורבים בעניינים אלה" (הדגשה אינה במקור).

טובת הקטין:

81. עקרון טובת הילד היווה מאז ומעולם אבן יסוד בפסיקת בית המשפט העליון ובפסיקת בתי המשפט בכלל, לאורו נבחנו סוגיות הקשורות בעניינם של קטינים.

82. בכל סכסוך שעניינו ילדים, העיקרון המנחה היחיד שיש לשקול ועל פיו לאפשר ביקורים והסדרי ראייה או לשלול אותם, הוא עקרון טובת הילד :

”תוכנו של המונח טובת הילד הוא גמיש, רחב ובלתי מוגדר ואף שליבתו כוללת את שמירת בריאותו הגופנית והנפשית של הילד וסיפוק צרכיו הנפשיים, הגופניים והחומריים, הוא טעון בערכים, ברגשות ובהשקפות המותירים שיקול דעת רחב לבית המשפט באשר לתכניו” (ר' בג"צ 268/80, [ינסן-זהר נ' זהר, פ"ד לה\(1\) 1](#), 26-27 (1980)).

83. ועוד הורחב באותו עניין ונקבע, כי :

”טובת הקטין הם מכלול של צרכים חומריים וחיים רוחניים, תרבותיים, סיפוק צרכים, שמירת נכסים והכשרה לעבודה עם לימוד וחינוך שיאפשרו לקטין להשתלב בחייה הרוחניים והתרבותיים של החברה שעל בניה הוא נמנה”.

”בסכסוך הנסוב על מעמדו של קטין, טובתו של הקטין היא עמוד האש ועמוד הענן שיוליכנו הדרך. טובתו של הקטין היא שיקול-העל והיא שתכריע. התעלמות מטובתו של הקטין, החלטה בניגוד לטובתו או שלא בטובתו של קטין, הכרעה בעניינו של קטין תוך עירובו של שיקול זר, אי מתן שיקול ראוי לטובתו של הקטין – כל אלו יעירו ויעוררו את סמכותנו להתערבות בהכרעות דין הבאות לפנינו” (ר' בג"צ 5227/97 [דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נ"ה\(1\) 453, 460](#) (1998)).

84. כבוד השופטת שטרסברג-כהן קבעה, כי המבחן לפיו תקבע טובת הילד הוא :

”... מבחן גמיש, רחב ובלתי מוגדר, המתמלא תוכן ע"י בית המשפט על פי הראיות שלפניו ועל פי שיקול הדעת השיפוטי שלו” (כך בע"א 2266/93 [פלוני, קטין נ' פלוני, פ"ד מט\(1\) 221](#) (1995)).

85. כפי שכבר נקבע וכפי שהדגישה כב' השופטת ח' בן עמי, בע"מ (י-ם) 477/09 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 25.10.09):

" תוכנו של המונח 'טובת הילד' הוא גמיש, רחב ובלתי מוגדר ואף שליבתו כוללת את שמירת בריאותו הגופנית והנפשית של הילד, וסיפוק צרכיו הנפשיים, הגופניים והחומריים, הוא טעון בערכים, ברגשות ובהשקפות המותירים שיקול דעת רחב לבית המשפט באשר לתכניו. אף שההכרעה הסופית שבמחלוקת נותרת תמיד בידי בית המשפט, לא יטה בית המשפט דרך כלל לסטות מחוות דעת המומחה האובייקטיבי אלא אם כן קיימים נימוקים כבדי משקל לעשות כן".

הקשר בין הילד לבין שני הוריו:

86. חשיבות הקשר בין הילד לבין שני הוריו הינו אחד המרכיבים החשובים ביותר בחיי הקטין ואף תורמים רבות לגדולו, חינוכו והתפתחותו. זכותו של הילד להכיר את שני הוריו יחד, להיות מטופל ע"י שניהם על מנת לשמור על זהותו וכן להיות בקשר עם שתי הדמויות ולא עם דמות אחת.

87. על הקשר הבל-ינותק בין אב לבין קטין, עמד גם כב' השופט חיים פורת בע"מ (ת"א) 1125/99 ד.ל נ' כ.ז (פורסם בנבו, מיום 28.5.00):

"חשיבות הקשר של הילד עם שני הוריו גובר, במיוחד עת מדובר בילד רך בשנים. ילדים רכים מאבדים רגשות כלפי אנשים שאינם רואים בתדירות ותכיפות ומפתחים כלפיהם תחושת זרות וניכור. הדבר נובע מן הקושי בתפיסת הזמן של הילד. הוא אינו מבין את המשמעות של משך העדרות ההורה השני. בגיל רך יש חשיבות רבה לשמירת הקשר ההדוק עם האם והאב כאחד. הגישה הרווחת כיום, מכירה אף במרכזיות האב ובחשיבותו בחיי הילדים בגיל הרך. בעבר תפיסת העולם השכיחה של האב במערכת החברתית משפטית ואף בקרב בני המשפחה עצמם הייתה של אב מפרנס ולא של הורה העוסק בגידול הילדים הרכים. לעומתו, הובלטה חשיבותה המרכזית והבלעדית של האם. דפוס זה אינו בלעדי עוד. שינויים חברתיים ואידאולוגיים הבליטו עד כמה הוזנח מקום האב בניתוח ההליכים העוברים על המשפחה, ועד כמה מכירים כיום במרכזיות האב וחשיבותו לילד במיוחד בגיל הרך".

88. זכות זו של הילד להיות בקשר עם שני הוריו אף מעוגנת באמנה בדבר זכויות הילד 1989. קשר עם הילד מחייב את שני ההורים יחד לקיום קשר זה. קשר בין אב לבין בנו אמור להתקיים בסביבה טבעית ולא תחת פיקוח והשגחה. בפסיקה נקבע כי הסתייעות בפיקוח במרכז הקשר תיעשה בזהירות רבה ורק כאשר הדבר הוא הכרחי ולטובת הקטין. בתמ"ש (י-ם) 2132/07 ע.ב.נ' י.ח. (פורסם בנבו, מיום 5.11.10) נאמר בזו הלשון:

"ברור שהשימוש במרכז הקשר צריך להיעשות רק כשהדבר הכרחי כדי להגן על הילד מפני כל דבר העלול לפגוע בו, ובכלל זה התנהגות או דיבורים שאינם מתאימים בנסיבות העניין".

89. בבע"מ 533/15 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 12.2.15) אשר בחן סוגיה דומה לזו שמונחת בפני ביהמ"ש כאן, במסגרת בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי אשר הגיעה לפתחו של ביהמ"ש העליון, נקבע ע"י המשנה לנשיאה כבוד השופט בדימוס א. רובינשטיין:

"עם זאת, הדעת נותנת כי קשה להלום קיומם של מפגשים תחת פיקוח לעד. המעשים המיוחסים למשיב, אירעו, אם אירעו, לפני למעלה מארבע שנים. בינתיים נערכו המפגשים בין המשיב והילדה תחת פיקוח של גורם מטעם האם, וכפי שעולה מחוות הדעת, הפיקוח אינו נטול בעייתיות ועלולות להיות לו השלכות לא חיוביות על הילדה; אף בית המשפט לענייני משפחה אשר סבר כי יש להמשיך בפיקוח, קבע כי הדבר ייעשה למשך שישה חודשים ולאחר מכן ייבחן שוב, והנה כבר חלפו להם למעלה משישה חודשים גם ממועד פסק הדין, שניתן ביום 4.5.14. בנוסף, בלא שאקל ראש בדאגות, לא ניתן להמשיך ולשלוח את הילדה להערכות טיפוליות עוד ועוד, שכן ברי בגדרי השכל הישר כי גם לכך השפעות שאינן חיוביות".

דיון והכרעה:

90. לאחר ששמעתי את הצדדים וכן את כל הגורמים המטפלים והנוגעים לדבר, ולאחר שעיינתי בכל המסמכים השונים שלפניי, תסקירים, חוות דעת, מסמכים רפואיים וכן בסיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאפשר קיום המפגשים בין האב לבין ביתו הקטינה מחוץ למרכז הקשר, אולם לא באופן מידי.

91. בשלב זה, המפגשים ימשיכו להתקיים במרכז הקשר לתקופה של 30 יום בלבד ולאחר מכן יתקיימו מחוץ למרכז הקשר תחת השגחה ופיקוח לתקופה מוגבלת ולאחר מכן יש לבדוק באם ניתן לקיימם ללא פיקוח והשגחה, כפי שיפורט בצורה יותר מורחבת ומדויקת במתווה שקבעתי בסוף פס"ד זה.
92. אומנם, תסקירי הרווחה ממליצים בשלב זה על השארת המפגשים במרכז הקשר, אולם לטעמי לא ניתן יהיה להנציח מצב זה ולהשאיר את המפגשים במרכז הקשר. יש לאפשר לאב לראות את בתו הקטינה בסביבה טבעית וליהנות בצורה יותר סבירה מהמפגשים. מפגשים מחוץ למרכז הקשר אף יכולים להטיב עם הילדה וליתן לה תחושה טובה יותר, בפרט כאשר הילדה גודלת וכיום היא בת 5.
93. לא מצאתי כל טעם או כל סיבה המצדיקה את השארת המפגשים במרכז הקשר, כאשר רוב התסקירים שהוגשו לתיק מצביעים על כך כי המפגשים מתקיימים בצורה טובה ותקינה למעט מספר מועט של אירועים חריגים, שמהם לא נשקפה כל סכנה לילדה.
94. למעלה מן הצורך יש לומר, כי גם חוות דעת המומחה וגם המסמכים הרפואיים שהוגשו קובעים, כי האב אינו מסכן את הקטינה. יחד עם זאת, חובה על ביהמ"ש להתייחס גם לעובדה כי האב אכן סבל בעבר ממצב פסיכוטי, אושפז במחלקה פסיכיאטרית בבית חולים, עבר תקופה קשה ועודו נמצא במעקב פסיכיאטרי עד עצם היום הזה.
95. לא שוכנעתי, כי סירובה של האם לקיום המפגשים מחוץ למרכז הקשר הינו מוצדק. חששה וחרדתה הינו מוגזם ובלתי סביר. צר לי לומר, כי התנהגותה של האם גורמת לקטינה נזקים ואינה משרתת את טובתה כלל וכלל. יש ליתן לילדה לגדול באופן טבעי ולמנוע את הטרחה והטרדה שנגרמים לה, הן מהמפגשים במרכז הקשר והן מהטיפולים והבדיקות שעוברת, אשר ללא כל ספק אינם משרתים את טובתה כלל וכלל.
96. כל הגורמים המטפלים לרבות המומחה שהגיש את חוות דעתו לתיק תמימי דעים כי האב אינו מסכן את הקטינה, נהפוך הוא, מעדותיהם של המלווה, שהתלוותה למפגשים בעת שהתקיימו מחוץ למרכז הקשר תחת פיקוח, והעו"ס שהעידו בפני לאחר שהופסקו המפגשים מחוץ למרכז הקשר, התרשמתי כי מדובר באב שאינו מסכן את הקטינה, נפגש עמה באופן קבוע ומתנהג בצורה טובה לקטינה ואף הקטינה נהנית ממפגשים אלו.
97. התנהלות הצדדים האחד מול השני והאמירות הכלולות בעיקר במסגרת הבקשות, ההודעות והתגובות שהוגשו לתיק, אינן ראויות ומכבדות אף אחד מהצדדים. ניכר כי, המתחים בין האב והאם פוגעים ישירות בקשר המתקיים עם הילדה ומטבע הדברים ישנן גם השלכות על זמני השהות עם הילדה.

98. שני ההורים, ובעיקר האם, מתקשים להבין את הצד האחר ומתקשים להפנים כי הילדה צריכה שני הורים ושניהם מתקשים גם להבין את צרכיה של הילדה. תמונה זו אף עולה באופן מובהק וברור בשתי חוות הדעת שהוגשו לתיק עבור שני ההורים. לאב ולאם נערכו אבחונים פסיכו דיאגנוסטיים אשר הוגשו לתיק כמסמכים חסויים, כאשר כל אחד מהצדדים יודע מה קבעה המומחית בחוות הדעת שהוגשה עבורו.
99. האם פעלה ללא לאות ועשתה כל שלא ידה על מנת לסכל את זמני השהות בין האב לבין הילדה. אומר שוב כפי שכבר קבעתי בהחלטתי מיום 13.7.14, כי לא שוכנעתי כי מעשיה של האם נובעים ממניעים מוצדקים ולשם השגת טובת הילדה אלא נהפוך הוא, במעשיה והתנהגותה היא אינה שמה לנגד עיניה את טובת הילדה ואף גורמת לה נזקים רבים ובלתי הפיכים.
100. לצערי, גם האב לא תרם להשגת טובת הקטינה ודרש בצורה עיקשת ובלתי מובנת את הוצאת המפגשים ממרכז הקשר, כאשר כל חוות הדעת והתסקירים שהוגשו לתיק קבעו באופן מפורש וחד משמעי כי יש להמשיך בקיום זמני השהות במרכז הקשר ואך ורק ביחידה לשלום הילד. אומר ואבהיר לאב, כי חידוש הקשר והרחבתו חייב להתבצע בצורה הדרגתית ותוך בחינה מעמיקה של התנהגותו וכאמור גם התנהגותה של האם.
101. צר לי לומר כי שני ההורים ובעיקר האם, מסכנים את הילדה ואינם מודעים להשלכות הקשות מהתנהגותם במהלך כל ניהול התביעה. על הצדדים להקטין ככל האפשר את מחול השדים המחולל סביב הילדה. שני ההורים, גם אם הדבר קשה להם, חייבים לדבר ולקיים תקשורת תקינה בעיקר בכל מה שקשור לילדה, גידולה חינוכה והתפתחותה.
102. האם התקשתה להשלים עם ההחלטה שהוציאה את המפגשים ממרכז הקשר בתואנה כי מפגשים אלה עלולים לסכן את שלומה של הקטינה. ביהמ"ש מתרשם כי האם מנסה בכל דרך לסכל ולטרפד את זמני השהות וכן מנסה לפגוע בקשר האבהי שבין האב והקטינה. גם אנשי המקצוע תמימי דעים כי חששה של האם מוגזם ולא מובן וקיים צורך שגם היא תעבור הליך טיפול בעניין זה. האם ועל אף ההדרכה והטיפול שעברה עודה מחזיקה בעמדתה הנוקשה והבלתי מתפשרת לאי קיום מפגשים מחוץ למרכז הקשר, דבר שללא כל ספק פוגע בראש ובראשונה בטובת הקטינה ובקשר שבין האב לבין בתו הקטינה.
103. שני ההורים יחד טרם הפנימו את טובת הקטינה, שניהם לא השכילו להתעלות ולהתעלם מהקונפליקט והסכסוך הקיים ביניהם. שני ההורים לא מצליחים לשים לנגד עיניהם את טובת הילדה ומסקנתי זו אף עולה בקנה אחד עם ההמלצות שניתנו בחוות הדעת הפסיכו דיאגנוסטיות של שני ההורים.
104. זכות כל הורה להיות בקשר עם ילדיו ולמלא את חובתו כלפיו כהורה, היא זכות שהוכרה בפסיקה כזכות יסוד. מדובר בזכות הטבעית ביותר שאין לשלולה אלא במקרים חריגים

ביותר. הילדה אינה נחלתה של הורה אחד ועולמה של הילדה אינו מורכב מעולמה של האם בלבד.

105. עולמה של הילדה הינו שילוב של שני עולמות האחד של האב והשני של האם ואין בשום פנים ואופן לשלול את נוכחות האב בחיי הילדה, אלא במקרים מאוד חריגים ויוצאי דופן ואשר אין זה המקום לפרטם, אולם יש לציין, כי לא מצאתי במקרה זה הצדקה לשלילת המפגשים. אכן, יש צורך בהמשך המפגשים במרכז הקשר בהתאם להמלצות אנשי המקצוע, אולם לא ניתן יהיה להנציח הסדר זה לתקופה ארוכה ויש לפעול במהרה להוצאת המפגשים ממרכז קשר.

106. "קול הדם" הוא מונח שטבע כב' השופט חשין ז"ל בבע"מ 377/05 **פלונית ופלוני ההורים המיועדים לאימוץ הקטין נ' ההורים הביולוגיים**, פ"ד ס(1) 124 (2005) ובתי המשפט אף מרבים לעשות בו שימוש בהקשרים של פסקי דין ובעיקר בתיק אימוץ ומשמורת:

"על כל אלה נזכור כי זכותו של אב להחזיק בבנו אין היא כשאר זכויות שבעולם. נעלה ועמוקה היא משאר זכויות, זכות מן הטבע היא, יש שקוראים אותה "קול הדם"."

107. בחינת טובת הקטינה מביאה אותי למסקנה, כי הקטינה זקוקה לשני ההורים. עוד אני סבור, ובעיקר לאחר ששמעתי את עמדת כל הגורמים המטפלים, כי אין כיום כל חשש למסוכנות מצדו של האב כלפי הקטינה. לטעמי, כל האשמות המיוחסות לאב בדבר אי יכולתו לדאוג לקטינה ולטפל בה, אין בהן כדי לשלול ממנו מפגשים עם הקטינה מחוץ למרכז הקשר.

108. המפגשים יתקיימו באופן מבוקר והדרגתי והפיקוח והליווי נועד בעיקר בשל מצבו הנפשי ולאור האירועים האחרונים שהתרחשו. גם היום, ועל אף חוות הדעת שהוגשה, אשר אינה שוללת מצב נפשי ירוד של האב, כך אגב גם עולה מהמסמכים הרפואיים, אשר עד היום מונעים מהאב להשתלב בעבודה, מעלים את הצורך בקיום המפגשים לפחות בשלב זה תחת פיקוח והשגחה.

109. בבואי לבחון את טובת הקטינה אני משוכנע, כי טובתה להיות בקשר רצוף וממושך עם האב. מחקרים רבים אף הראו כי קשר כזה אף בגיל מאוד מוקדם, וכשהקטינה עדיין בגיל רך, מאוד חשוב וחיוני להתפתחותה וגידולה של הקטינה. זכות הקשר אינה נחלת האב בלבד, אלא זכות טבעית של הקטינה שאין להגבילה אלא במקרים מאוד חריגים ויוצאי דופן.

110. לדאבון הלב, חלוף הזמן, מבלי שיש התקדמות כלשהי בהוצאת המפגשים ממרכז הקשר שמתקיימים כיום בין האב לבין הקטינה, אינו משרת את טובת הקטינה. הוכח כי כל הגורמים, ללא יוצא מן הכלל, תמימי דעים כי קיימת חיוניות לקשר בין האב לקטינה וכי

האב אינו מסוכן לקטינה וכי עמדת האם הינה מוגזמת ובלתי סבירה. על האם להפנים כי הקטינה אינה אובייקט שנועד לטובתה בלבד ואינה נחלתה.

111. לסיכום ולאחר שעיינתי בכתבי בי-דין המונחים בתיק, התסקירים, הדיווחים העדכניים, עמדות הצדדים, החקירות שנערכו ובסיכומי הצדדים ולאחר שקילה ועל אף הדילמה הקשה שהונחה בפני להכרעה, נחה דעתי כי, בשלב זה, טרם בשלו התנאים להוצאת המפגשים ממרכז הקשר באופן מידי. בשלב זה יש להמשיך ולפעול לקיום זמני השהות באופן רציף בין האב לבין הילדה במרכז הקשר תוך בניית תכנית מפורטת להוצאות מפגשים אלו ממרכז הקשר בהקדם.

112. אני סבור כי בשלב זה, ולתקופה מאוד מוגבלת, יש להותיר קיום זמני השהות במרכז הקשר וביחידה לשלום הילד תוך מתן הוראות לשכת הרווחה ולצדדים כדלקמן:

- המשך קיום זמני השהות בין האב לילדה במרכז הקשר לתקופה של 30 יום בלבד.
- המפגשים יוצאו ממרכז הקשר תוך 30 יום מהיום ועד לא יאוחר מיום 1.11.17 בכפוף לכך כי המפגשים במרכז הקשר ימשיכו להתקיים כסדרם ובמלואם.
- לאחר הוצאת המפגשים ממרכז הקשר יתקיימו המפגשים מחוץ למרכז הקשר, אולם תחת פיקוח והשגחה וכל שניתן יש לנסות ולגייס למשימה זו את גב' אורנה ויזנר שליוותה את המפגשים בעבר.
- המפגשים מחוץ למרכז הקשר ותחת פיקוח יתקיימו לתקופה של 30 יום. המפגשים יתקיימו פעמיים בשבוע כל מפגש לשעתיים וחצי. הימים והשעות ייקבעו בתיאום עם לשכת הרווחה.
- ככל שלשכת הרווחה תמליץ על קיום המפגשים ללא פיקוח והשגחה יורחבו המפגשים מחוץ למרכז הקשר ללא פיקוח הכל בהתאם להחלטתי מיום 13.7.14. לשכת הרווחה מוסמכת לקבל חוות דעת לצורך קביעה זו. ניתן לקבל חוות דעת של מומחה שיבדוק הן את האב והן את הקטינה על מנת לקבוע באם לאפשר לקיים את המפגשים ללא פיקוח.
- האב יוכל לשוחח טלפונית עם הקטינה בהתאם להמלצות שניתנו בתסקיר האחרון שהוגש לתיק מיום 17.9.17 בכפוף לכך כי תחילת השיחות יחלו בתאריך 1.10.17 יתקיימו בין השעה 13:00 עד השעה 13:30 לטלפון מס'..... בעת השיחה תהיה נוכחת הגנת של הקטינה.....וכל שיחה בין האב לקטינה לא תעלה על 5 דקות.
- מחייב את האב והאם לקיים אינטראקציה תקינה וקבועה בעניין המועדים לקיום המפגשים במרכז הקשר ובהתאמה אני מחייבם לקיים את זמני השהות כסדרם ובמלואם ועליהם לקיים את הוראות לשכת הרווחה ומרכז הקשר.

- אני מחייב את האם לעבור טיפול פרטני כפי שמומלץ בחוות הדעת הפסיכו דיאגנוסטי שהוגשה בעניינה.
 - מחייב את האם להמשיך בקבלת טיפול דיאדי.
 - מחייב את האב לעבור טיפול רגשי אינדיווידואלי.
 - מחייב את האב להמשיך בטיפול הדיאדי ביחידה לשלום הילד.
 - מחייב את שני הצדדים לעבור טיפול והדרכה הורית במסגרת לשכת הרווחה.
113. ביהמ"ש רואה לנכון לפנות לכל הגורמים המטפלים, ובעיקר ללשכת הרווחה, לפעול בנחרצות, ביעילות, במקצועיות ובמהירות המרבית לקידום המתווה שהוצע לעיל.
114. לצורך ביצוע הוראות פס"ד זה אני מסמיך את פקידת הסעד מלשכת הרווחה ב..... בהתאם לסמכותי עפ"י סעיפי 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות לפקח, לשנות ולהרחיב את זמני השהות בין האב לבין הקטינה וזאת בהתאם לשיקול דעתה ולאחר שתשמע את עמדת הצדדים.
115. תוקף ההסמכה הינו ל- 6 חודשים מהיום.
116. **בטרם חתימה וסגירת פס"ד זה ראיתי לנכון לפנות לצדדים, כל אחד לחוד ולשניהם ביחד.**
117. **לאם**, אני פונה ומתרה בה שאל לה להמשיך בהתעקשותה למניעת המפגשים בין האב לבין הקטינה ובפרט הוצאתם ממרכז הקשר. העדר קיום המפגשים עלול ללא כל ספק לגרום לקטינה נזק רב ובלתי הפיך. על הנתבעת להתעלם ממשקעי העבר ומהסכסוך רווי המתח בינה לבין האב. ביהמ"ש תקווה כי הנתבעת תפעל בהתאם להוראות שפורטו בפסה"ד ותשתף פעולה עם כל הגורמים המטפלים ותעבור כל הדרכה הורית שתידרש מטעם גורמי המקצוע. על הנתבעת להפנים כי חובתה לא רק לשתף פעולה אלא גם לעודד מפגשים בין האב לבין ביתו הקטינה ולא לסכלם.
118. **לאב**, אני פונה ומבהיר לו כי עליו למלא אחר הוראות לשכת הרווחה וכל הגורמים המקצועיים, לאב נדרש טיפול והדרכה והצלחת הקשר ושיפורו עם הקטינה מחייב שיתוף פעולה ואורך רוח. על האב להבין כי תהליך הרחבת הקשר עם הקטינה אינו קל ופשוט, הוא אף עלול להיכשל. המדובר בתהליך מורכב וקשה אשר דורש מנה גדושה של סבלנות וסובלנות.

119. **לאם ולאב**, אני אומר כי אין צורך להיות מומחה מיוחד כדי להעריך כי כל הפרשיה אינה כלל וכלל לטובת הקטינה. אני פונה ואומר כי על שני ההורים יחד לגייס את מלוא הכוחות לקידום המתווה שהוצע ע"י ביהמ"ש לעיל. חרף חילוקי הדעות על שני הצדדים לעשות כל אשר ביכולתם להטיב עם הילדה ולשים לנגד עיניהם בראש ובראשונה את טובתה של הקטינה, תוך תקווה כי בעתיד הקרוב יוכל האב לפגוש את הקטינה בסביבה נוחה וללא כל מגבלות ומכשולים דבר שללא כל ספק רק יטיב עם הקטינה.

120. ביהמ"ש תקווה כי פס"ד זה לא יהפוך לסתם נייר וכי הצדדים יעשו את מירב המאמצים, ישתפו פעולה ויפעלו יחד בהבנה, בתום לב ובכנות על מנת ליישמו.

121. מצאתי גם לציין כי על אף שתיק זה ייסגר, תוכל לשכת הרווחה להגיש תסקירים משלמים וגם עדכונים לתיק לצורך קידום המתווה שנקבע במסגרת פסה"ד.

122. בנסיבות העניין, ולאור התוצאה אליה הגעתי, ועל מנת לא להסלים את הסכסוך בין הצדדים, לא מצאתי מקום לחייב בהוצאות.

123. **המזכירות תעביר פס"ד לצדדים וכן לשכת הרווחה ב.....בפקס וכן בדואר רשום.**

פס"ד מותר לפרסום בהשמטת שמות לרבות שמם של המומחים.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

מחמוד שדאפנה, שופט